

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

С о щ и я

5 октомври 1983

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	стр.
I. ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
II. ОТКРИВАНЕ И ДНЕВЕН РЕД	
Дико Фучеджиев	4
III. ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
Асен Шопов	5
IV. ИЗКАЗВАНИЯ	
Гочо Гочев	7
Кирил Неделчев	7
Любомир Кабакчиев	8
Антония Каракостова	9
Стефан Савов	9
Бамчо Банов	10
Георги Черкелов	11
Асен Шопов	12
Иванка Димитрова	15
V. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ПО ПЪРВА ТОЧКА	
Дико Фучеджиев	16
Любомир Кабакчиев	17
Асен Шопов	18
Николай Милев	19
VI. ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
Асен Шопов	
Дико Фучеджиев	22
VII. ИЗКАЗВАНИЯ	
Иванка Димитрова	
Дико Фучеджиев	23
Асен Шопов	23

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Иванка Димитрова	24
	Асен Шопов	24
VIII.	ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
	Дико Фучеджиев	27
IX.	ИЗКАЗВАНИЯ	
	Любомир Кабакчиев	28
	Дико Фучеджиев	29
X.	ЧЕТВЪРТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
	Дико Фучеджиев	30
	Стефан Данаилов	30
	Дико Фучеджиев	31
XI.	ИЗКАЗВАНИЯ	
	Славка Славова	31
	Дико Фучеджиев	32
	Асен Шопов	33
XII.	ЗАКРИВАНЕ	
	Дико Фучеджиев	34

П Р И С Ъ С Т В У В А Щ И

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Членове: Банчо Банов

Пелин Пелинов

Антония Каракостова

Асен Шопов

Енчо Халачев

Иванка Димитрова

Николина Лекова

Славка Славова

Ванча Дойчева

Любомир Кабакчиев

Стефан Данаилов

Рачко Ябанджиев

Георги Черкелов

Кирил Кавадарков

Велко Кънев

Сава Хашъмов

Крум Табаков

Кирил Неделчев

Гочо Гочев

Николай Милев

Александър Панков

инж. Добрев

Стефан Савов

О Т С Ъ С Т В У В А Щ И :

Николай Люцканов, Татяна Масалитинова, Емил Стефанов

Юлиан Вучков, Владимир Каракашев, Димитър Канушев

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н
С Ъ В Е Т

Състоял се на 5 октомври 1983 г
в заседателната зала на театъра

Н А Ч А Л О

16 ч и 10 м

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Откривам заседанието на Художествения съвет, което ще
протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д :

1. Обсъждане проекта за сценография на ^(часановката) ~~презента~~ "Нощем с
белите коне". Докладва Стефан Савов
2. Разпределение на ролите в ~~презента~~ "Нощем с белите
коне". Докладва Асен Шопов
3. Програмата на театъра за сезон 1983 - 1984 г.
4. Разни.

По първа точка давам думата на др. Стефан Савов да
докладва за своя замисъл. Но преди това има думата др. Асен Шо-
пов за разясняване на режисьорската концепция на сценографията.

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

АСЕН ШОПОВ:

Решението цели да отговори на два въпроса: да изрази характера на драматургията като идейно-тематична стойност и втори път – да реши функционално твърде обременения по място на действие материал на различни точки по сравнително най-функционален принцип да бъде решен той на сцената.

Разделяме отношението към материала и оттам сценичната площадка на две: кабинета на академика и темата на произведението като реално място на действие. Всичко останало, което виждаме извън кабинета на академика – напускайки кабинета и отивайки на различните места на действие като относително реално, т. е. в условен план като нещо, което е въпрос на интерпретацията. Така кабинетът на академика е третиран на оркестралната авансцена и сценичния планшет до черния портал – мъртвото пространство, до първата кола. Тук трябва да се впишат в образа странични стени на кабинета във вид на библиотеки, които съдържат книжния фонд, фона, на който е проектирана тази фигура. Всичко останало извън кабинета на академика е в театрално условен план, третирано на сценичната площадка отзад върху първата кола, която ще внася и изнася нужните елементи в стила на условността на решението – крайно лаконични: бюро и столове, маса и столове – това е ресторантът, това е улицата и градинска скамейка или ако е в дома на Криста – легло и т. н., и кръга зад първата кола, който има едва ли не плакатно решение, на опит да визира световната картина в точката на времето, към което я разглеждаме. Или една критична допирна точка между двете полукълба, които са абсурдно обърнати едно към, все още съдържаща се допирна точка, с тенденцията

да се намери решение на всички конфликтни проблеми, за да застан тя в нормалното си измерение, в нормалния си вид. От друга страна представляват и конкретни места на действие, третиращи като интериор или екстериор – вътрешни или външни картини. Те дават четири възможности, непрекъснато да бъде подготвяна една на заден план и непрекъснато да бъдат изнасяни бързо и удобно, които в съчетание с колата ще оформят съответната картина.

Тези две полукълба ще бъдат третиращи с тези две карти на небесната сфера – това са отражения на всички съзвездия и зодиаци, в образния строй на търсенето някаква амалгама между научното и иреалното мислене, което претендира да внушава мисълта за проекцията на всички човешки дадености и определености от съответните знаци на звездите, които определят различни характеристични изрази и фигури, оттам различните тършимости и нетършимости, способност да се контактува, общува или обратно, един екран, на който се проектира цялото наше състояние. Това трябва да бъде изгравирано върху тези полусфери, които са с прозрачен визуален характер, пропускат светлината и по този начин могат да бъдат направени или ажурни, видими, или пък игнорирана видимостта зад тях – в зависимост от посоката на осветлението.

Към това, което виждате като третиране на простраството, липсва мебелът, който ще служи за опорна точка на самото действие: маса, столове, бюро и т. н. Всичко е проектирано на черен грунд – нощно звездно ниво, непрекъснато ще се получава контекста – нощта и белите коне.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Асен Шопов доста подробно и точно характеризира функцията на тази сценография. Имате думата за изказвания по сценографията. Има думата др. Гочо Гочев.

ИЗКАЗВАНИЯ

ГОЧО ГОЧЕВ:

Познавате Вежинов – той навлиза и в други области, с които спори. Има ли опасност декоративното оформление да остане откъснато от едно друго решение, чисто реалистично написано? Получава ли се някаква макар и дискретна връзка между реалния свят, образите, и декоративното оформление в режисьорското решение?

АСЕН ШОПОВ: Това е търсене в резултат на тези съображения. А актьорската игра е предстояща работа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Кирил Неделчев.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ:

Както се представи проекта за сценография бих казал, че тя е търсена в много сложна драматургическа форма. Не би могло по друг начин да се намери еквивалент, който да обхване всички тези неща, които знаем от драматургията, както ни беше представена и ни беше обяснена почти без нищо.

От сценографията виждаме намеренията на режисьора заедно с художника да разположат нещата така, че да направят пиесата, която е много сложна и трудна. За мен е ясно как ще се разположи всичко. Винаги изхождам от позицията как бих ги направил аз нещата и от тази позиция разговарям. Според мен много добре е намерена посоката не само като решение на пиесата, но и като съвременно мислене на сценографско решение, както и сценографско мислене. Но предполагам, че на всички ни не е ясно какво ще направят двамата, освен думите, които режисьорът ни каза и едва ли си представяме изцяло какво ще се получи. Макар че за първи път виждам решението но ми се струва, че пиесата ще се изгради на една

съвременна техническа основа и съвременно сценографско мислене и режисьорско третиране на нещата. Страхувам се само как технически ще се изпълнят нещата с тези две полусфери и дали напомнят на някои неща, които има в съвременната сценография, да не се получи алюзия към неща, които са консумирани.

Приемам решението като модерно и съвременно на етап български театър, на етап преглед на българската драма, като сериозно мислене и решение.

АСЕН ШОПОВ:

Върху първата кола има чига вместо завеса, която ще отделя кабинета от задния план и тази завеса – едно пано 2,50 x 5 метра – е картината на Микеланджело "Сътворението на света".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Любомир Кабакчиев.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

Основният въпрос, който ме занимава, е този, който др. Гочев повдигна: съотношението и баланса между реалното и нереалното. Бихме ли могли и на кое ще дадем превес – естествено на реалното. Какво решение бихме направили чрез зодиака? Сферите не ме смущават, защото идеята и съединяването на двете полукълба възприемам и тя ме блазни с евентуалното присъединяване.

Представям си целия преден план, но ме тревожат библиотечните шкафове. Но мисля, че декорът е функционален, но основният въпрос за мен е присъствието на зодиака – да не би с това да дадем превес на иреалното. Не познавам новия вариант на пиесата, но в книгата има достатъчно такива елементи, които ако подсилим с актьорското изпълнение и с едно изобразително решение ми се струва; че ще се получи превес, който не ни е нужен. Защото ако дадем превес на иреалното това ще противоречи на идеоло-

гията. Но става дума и това дали ще бъде разбираемо за зрителя поставянето на зодиака и да не би тази метафизична в крайна степен история да получи превес в декора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Антония Каракостова.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Погледната в по-широк аспект темата на това произведение, темата на човешкото познание и самопознание в крайна сметка в житейския път на човека едва включва едни по-широки граници – познанието изобщо на човечеството за самото себе си, а смятам, че този символ няма да бъде натрапващ се, а ще потъва и ще изплува в осветлението, не е нещо, което ще допринесе за увеличаване на иреалния момент, защото това е пътят от заблуди към конкретизиране на истини, завоюване на истини, на нови заблуди и т. н. Именно това противоречиво съчетаване на едни такива научни стойности с недоказани вярвания и поверия е нещо, което е в контекста на противоречивото и разбиращо се само по себе си човешко познание в процеса на една цивилизация. Декорът в определени моменти ще присъствува и като реалните полукълба, ще присъствува и като микрокосмоса на човека.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Стефан Савов.

СТЕФАН САВОВ:

Смутен съм от това, че се получиха някакви асоциации. Не познавам някакво негово произведение, което да напомня за такова нещо. Не бива да се заблуждаваме, че акцентът ще бъде върху полукълбата. Той ще бъде в реалния реквизит, който ще бъде внесен вътре: ония предмети, които имат свое реално присъствие. Ще бъде акцентирано само на дадени места, където е необходимо, иначе

ще присъствуват малко дискретно и да не забравяме, че ще доминира рундът, който ще бъде с две проекции. Нещата, според мен, не могат да се отплеснат в някакви абстрактни усещания за драматургията и не в хубавия смисъл на думата отвлечени понятия.

Паното трябва да присъствува, защото е във връзка с онова, което е замислено и онова, което режисурата има пред вид да прави с това представление, но пак повтарям, че то в никакъв случай няма да отиде в някакви крайности.

Вие знаете колко са картините и друг подход за решаване на тази пиеса не виждам.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

Не говоря за функционалността. Убеден съм, че Стефан Са-вов е от тези художници, които осъществяват повече на сцената от онова, което показват. Убеден съм, че функционалността е намерена.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата др. Банчо Банов.

БАНЧО БАНОВ:

Има основание ако не за тревога за въпросителни знакове: небето, двете полукълба, зодиаците, които носят дълбоко в себе си темата за вечното, за непроменяемото. Мисля, че в "Нощем с белите коне" една от главните, пронизващите теми, е колкото стремежа да се опознае макросвета и микросвета, е и темата да ги променим. Не случайно авторът в един сложен план противопоставя племенника с академика, които по същество се борят за една и съща промяна на света. Не случайно се обявява в един по-сложен план за едно емоционално богатство, от което де факто в своите първи стъпки племенникът е лишен.

Декорът е много добре обмислен, поетичен, но темата за промяната, желанието да промениш този свят, би трябвало като

метафора да съществува на сцената. А тези добре намерени полукълба тежат със своята масивност не като материя, а като понятия, като обемност в съзнанието на човека.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Черкелов.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ:

Мисля, че безпокойството идва от обяснението на др. Шопов. Не разбирам така нещата – за мен пластично нанесените съзвездия не внушават задължително метафизика и астрология и не бива да се разбира така. Струва ми се, че вместо да се напишат континентите на полукълбата спокойно може да се постави това, без да бъде астрология. Ако има такъв намек то е само за добре дошло. Науката астрология съществува, призната е. А това е астрономическа карта, на нея са нанесени съзвездията и звездното небе това е космоса, космическата тема, която присъствува в произведението на Павел Вежинов. Зодиаците няма да се налагат повече от това, че изобразяват небето и става дума за космически неща, става дума за човешкия космос, т. е. излиза от една драма, от съдбата на един възрастен човек. Затова не виждам опасност и не си представям, че това ще бъде осветено и акцентувано по някакъв начин така, че то да се налага и да задължава решението Шопов или актьорите да се съобразяват с него. От казаното може да се разбере съвпадат ли си по характер хората в зависимост от зодииите. Такова нещо няма в материала. В романа има това, че може би нещо е намислено предварително, можеш ли да го промениш. Четейки драматизацията разбирам, че това има: движението, промяната, това че един човек се бори до последния си дъх за стойности, за трайни неща. Дори зодиаците потвърждават тази мисъл – за нещо трайно, което има приемственост, което е получено, което можем да реви-

зираме, да оборим, да докажем друго противно. Така възприемам всичко и не се безпокоя. В материала няма това, че зодиаците водят съдбата ни.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата др. Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

Нямам никакво притеснение в посоката, в която се възбуди разискванията, които са достойни за уважение, макар и предизвикани от една грешка в изказването. Не мисля, че неправилно съм употребил думата "иреално". Все пак главният герой не случайно е академикът и е синоним на определено ниво, на което се намираме – не той като личност, а планетата като съзнание, човечеството на нивото на прозрението в себе си, до което е стигнало. В този етап разглеждаме онзи терен, на който се движат всички конфликти, които са чисто характерниологични, те са между големия набор от персонаж в романа, разделящ се главно на две поколения: младите и зрелите, както и в изричния коментар на автора за сложността да се допрат две сфери, две личности, два свята, два начина мислене, две системи.

Този конфликт е във връзка с въпроса, който др. Банов поставя, основното в материала: дали ще можем да променим картината, която никак не е радостна за нас. Мисля, че метафоричното решаване на проблема на нивото на буквалното решение, на макета, е налице. Притеснявам се от това дали ще можем да го реализираме на сцената, да стане то не техника и технология в движението и осветлението, а да стане внушение на изкуството. Ако мога да внуша в зрителната зала тревожното усещане от критичната допирна точка на тези две структури, които задължително трябва да се обърнат, съединят и заживеят в единомислие, да съществуват буквално казано, а това е тема на деня, за нищо по-добро не бих

могъл да мечтая.

Във връзка с опасенията – въпросът за мен е толкова притеснителен, колкото ме притеснява тази книга – тя е мултиплицирано размножение на това, което представлява всеки отделен знак. Небесният свод е реалност, в която се стремим да проникнем, реалност, в която разсъждаваме дали сме уникално присъствие или не, а дори и да не сме в относителността на времето по възможности на комуникации сме уникално присъствие. Проблемът е дали ще съществуваме като такова чудо на природата или сами бавно, разрушавайки екологията или неразумно човечеството ще съществува или не. Така, че на фона на проекцията на реалния свят, космичния свят, който съществува около нас, за мен разглеждането на образите на съзвездията и зодиаците е само въпрос на образен строй на мислене, който фантазията на човешкото мислене е решило образно един проблем, който си позволявам да взема назаем от една сфера и да го пренеса в друга сфера. Смисълът и основанието, което ми позволяват това е, че на небето извън нас няма нищо друго освен нашите проекции. Ако тази мисъл не издържа би трябвало да се замисля в тази посока. Но аз съм убеден, че няма какво да търсим на небесния екран, освен това, което проектираме. Мисълта ми е, че около нас съществуваме само ние, с нашите проблеми, с което се занимава и Павел Вежинов.

Искам да прочета откъс от едно интервю на Павел Вежинов, тъй като не мога да кажа нищо по-добро като коментар на произведението и като мое намерение. Публикувано е във в-к "Литературен фронт". В него насочва вниманието към човешкото достойнство в увода на романа и на въпроса какви изменения са настъпили в емоционална атмосфера на човешката личност авторът отговаря: "Трудно е да се отговори на този въпрос. По-лесно е да се забеле-

жи, поне според класиците от световната литература, че някога чувствата и страстите са били много по-силни и по-бурни и са представлявали основен мотив на човешкото поведение. Не случайно "Илиада" на Омир започва с известния стих: "Възпей ми, о музо, гибелния гняв на Ахила Пелеев...". Чувствата и страстите движат и героите на Шекспир, Стендал, Достоевски, но от друга страна философията и идеите на Възраждането са били главно рационалистични. В съвременния свят, който ние наричаме век на научно-техническата революция, атомна ера, електронна ера, дори космическа ера, чувствата като че ли все повече отстъпват място на придобивките на човешкото знание. За съжаление ние все повече свикваме да смятаме тези открития като решаващи за човешкото бъдеще, без да си даваме сметка за опасностите, които те крият още в своя зародиш. И тук не става дума за последиците от една атомна война, за разрушаване на природната среда, за изчерпването на природните ресурси – става дума за нещо по-страшно и по-неизбежно. Не става дума само за тези неща, но те са вътре в картината наред с онова по-страшно и по-неизбежно, което занимава автора: за обезчовечаването на човека, за обезличаването на личността. Не могат да се изброят всички източници на тази опасност, но факта си остава факт – съвременната цивилизация става все по-утилитарна и прагматична, изолира и принизява емоционалните подтици, универсализира човешките типове".

Това е синтезирано казано от автора онова, което най-силно ми импонира от произведението и, разбира се, търсейки го в човешките взаимоотношения на сцената, защото ще се срещна с конкретни герои, с конкретните роли и събития: там едно момиче изпада в беда, изправя се в критична ситуация, проявява се характера и отношенията, вмъква се съмнението, стига се едва ли

не до катастрофа и прибързани решения и т. н. Това, с което ще се занимаваме главно на сцената, но проекцията и обобщенията водят до една друга по-сложна картина, упомената вече от автора, която искам да търся.

Втората гаранция, че е невъзможен такъв дебаланс, е преди всичко характера на произведението, т. е. материалът е в 99.99 на сто реалистичен психологически анализ на събития от ежедневието. Няма никаква опасност той да бъде деформиран, нужно е да бъде разкрит в повече планове, да изкристализира във всички аспекти и допирни точки, които би могъл да прояви в съвременния план на анализа, защото проекцията на проблема е наистина широка.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Иванка Димитрова.

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

Нямам нищо против мислите на Шопов, но както ни се представи макета ми е трудно да го приема. Можем да имаме фантазия, да си представим мебелите и т. н., но този баланс, който трябва да има, за да прозвучи истински произведението на Вежинов, за да може този свят, който всеки човек носи в себе си по някакъв начин да се свърже със световния космос, трябва да бъде много точно дозиран. А сега на мястото на човека имаме нищото, а тук стои прекрасният космос със своето внушение. Как мога да имам мнение. За мен това е представяне на един незавършен макет. Ако значи нещо моята дума не бих приела в едно такова състояние предлагания макет. Много ми е интересно това, което замислят, но нямам реална представа какво ще бъде, няма тази хармония между едното и другото. Може да стане така, че актьорът да потъне в цялата тази картина, може би това съотношение няма да бъде спасено. А знаем при нас силата на актьорската игра и това трябва

да се подпомогне. Виждам, че др. Шопов точно това цели, но трябва да го почувствуваме в макета, а сега не мога и за мен това е една опасност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ ПО ПЪРВА ТОЧКА

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Направиха се доста интересни изказвания и съждения по предлагания проект за сценография на тази постановка – има "за" и "против", но нямам впечатление, че "против" надделяват и съм склонен да приема предложението на авторите на постановката, като изхождам от факта, че се предлага едно интересно сценографско решение само по себе си ~~идеално~~. За мен това е една космическа рамка или космологична рамка, на фона на която се развива действието. Това е една арена, в която героите на романа ще трябва да действуват и да покажат своите идеи, качества, стремежи, борби и т. н.

В изказванията се проявиха и някои философски съждения, но лично не намирам никаква опасност от иреалност или неща, които да ни отведат в друга посока, тъй като ^{сега} не присъствува голяма част от оня конкретен мир, който ще бъде вътре. Това за мен повече е една рамка и тя е реалистична. Казаното от др. Кабакчиев за астрологията е вярно, че съвременното човечество е един парадокс – колкото по-дълбоко прониква в познанието на заобикалящия го свят има един процес, който се дължи на тази несигурност, която започва да чувствава човек в същността до голяма степен на това, което представлява днешния свят, на тези конкретни сили, които действуват в съвременния свят и които заплашват от една или друга позиция съществуването на човека. Това не е трудно да се обясни. Но аз разчитам на този роман, който за мен е поли-

тически роман, тъй като в него нещата са реалистични и на тази арена ще се решават житейски проблеми, а с рамката ще се търси това обобщение, към което са се стремяли режисьорът и сценографът, за света, в който съществуваме и в който разиграваме своите малки или големи драми.

От съществено значение е как ще бъде реализиран този материал, тези взаимоотношения и борби, за което голямо значение ще има работата на режисьора и на актьорите. Но не можем да застанем предварително на позицията, че не можем адекватно да решим с играта си някаква проблематика и затова тази рамка за нас не е приемлива.

Смятам, че Художественият съвет може да приеме тази сценография като интересна, кореспондираща с основните идеи в романа на Павел Вежинов и която ще даде възможност в нея да се реализира цялото богатство от образи и идеи на романа "Нощем с белите коне".

Има думата др. Кабакчиев.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

При най-голямата сложност на всичко, специално в театралното изкуство, се стремим към три прости въпроса: защо, как и къде. Защо и как са работа на режисьора и актьорите, за да опростят нещата и да станат разбираеми, "къде" също трябва да подпомага. Това, което ни показва Асен Шопов, е атлас на звездния свят, на звездното небе, но то не е на базата на астрологията, не е на базата на нереалното. Ако там беше показано звездно небе и всички да усещаме космоса, тогава не бихме имали никакви резерви. Но аз не виждам в полукълбата звездно небе. Става дума за разбираемост от страна на зрителя.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата др. Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

Аз уважавам опонирането, най-често то изяснява у тези, които търсят, в каква посока още да се насочат, но има нещо, което в случая не мога да разбера: не може да не се разбира, че това е идея за решение. Изискването тук да се види декора, за да бъдете сигурни, че това ще стане едн как си, е невъзможно. Става дума за шестдесет картини. Вие не можете да разберете, че не времето не ни е стигнало и в половинчат вид показваме нещо — нищо в повече прибавено към това няма да обогати картината, която въз основата на едно обяснение вашето въображение може да допълни. А само от това въображение и изкуство, кой знае откъде да го вземе човек, за да стане на сцената с помощта на техниката и манипулациите някакъв жив свят. Това, с което виъзанимаваме, е реалният план на кабинета на академика и театралноусловният план на третирането на всички останали шестдесет на брой места на действие. От летището на Будапеща, до този ресторант, Витоша, унгарска пуста, море, тази къща, кабинета и т. н. — тук съществува този риск и аз не мога да приема, че долу на сцената всичко ще бъде както трябва. Оттук нататък е мъчителният процес на реализацията на всичко това. Но идеята за дветеполюкълба, които носят напрежението помежду си, критичната допирна точка и стремежа, че представлението трябва да се вие на тази тема, че те трябва да се обърнат и да застанат в естественото си положение, е което ни предлагат. Останалото е рисунък. Зрителят ще гледа това само тогава, когато му го покажем с осветление, иначе то не се вижда.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

Тази идея я приехме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Предлагам Художественият съвет да вземе следното

РЕШЕНИЕ :

Художественият съвет приема сценографията на пиесата "Нощем с белите коне" от Павел Вежинов.

Има ли други предложения? Няма. Приема се решението.

Има думата др. Николай Милев да представи сметката за постановката.

НИКОЛАЙ МИЛЕВ:

По предварителни данни проектосметката за цялата постановка възлиза на 26 000 лева. Чисто постановъчните разходи са 24 000 лева и се изразяват в следното:

- чамов материал - 10 кубика;
- шперплат - 6 кубика;
- изкуствена кожа, пластмасови ленти и др. за 6000 бв;
- импрегнация, черни тръби, пчеларска мрежа, никелиране, мебели, костюми, реквизит, костюми и други - всичко 24 000 лв;
- хонорари за сценография и миманс - 2000 лв.

Трябва да уточня, че има резерви за снижение на тези разходи. Единственият проблем е присъствието на голямо количество дървен материал, който трябва да осигурим, но това е наша работа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли бележки? Няма. Съгласно въведената практика отклонението от тази сметка може да бъде до 5 на сто.

Предлагам Художественият съвет да вземе следното

РЕШЕНИЕ :

Художественият съвет приема финансовата сметка за постановката на пиесата "Нощем с белите коне".

ПО ТОЧКА ВТОРА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

По разпределението на ролите в пиесата "Нощем с белите коне" ще докладва др. Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

В края на сезона драматизацията беше обсъждана с редица бележки и препоръки главно по посока на съкращенията, както и големия брой манипулации на малките къси сцени, които внушаваха усещането на притеснение за това дали би могло да издържи. В тази посока в известен смисъл са реализирани такива резултати по отношение на обема на материала по страници и уедряването на отделни сцени в едно с оглед облекчаване функционалната страна на представлението.

Големият брой персонаж при всички опити да бъде съкратен малко бяха героите от романа, които отпаднаха, например бабата на Криста, от която се отказахме. Но за да се докаже тезата на автора трябва да остане по-голям брой персонаж, галерия от образи, които трябва да нарисуват цялата картина.

Предлагам следните действащи лица и изпълнители в пиесата "Нощем с белите коне":

- академик УРУМОВ - Георги Черкелов
 - Михаил Урумов - академикът на млади години - Сава
 Хашъмов

д-р УРУМОВ - баща на академика - Андрей Чапразов

Наталия ЛОГОФЕТОВА - съпруга на академика - Ванча Дойчева

Ангелина – сестра на Академика	– Славка Славова
Сашо – племенник на академика	– Стефан Данаилов
Криста – студентка по литература	– Камелия Недкова
Мария Обретенова – майка на Криста	– Виолета Минкова
Юлиана Обретенова – леля на Криста	– Виолета Бахчеванова
Донка – приятелка на Криста	– Галина Асенова
Кишо – асистент в университета	– Мариус Донкин
Хари Секеларов – художник	– Емил Джамджиев
Мими Секеларова – художничка	– Добриня Станкова
Спасов – подпредседател на БАН	– Борис Луканов
Секретарката – на Спасов	– Дора Глинджева
Скорчев – зам.-директор на института	Рачко Ябанджиев
доц. Аврамов –	– Любомир Кабакчиев
доц. Азманов	– Васил Стойчев
Ирена Соч – преводачка	– Мария Стефанова
проф. Добози – директор на унгарски институт	– Георги Раданов
лорд Уелч	– Асен Миланов
Нумизматика	– Емил Стефанов
Кисъов – полицаи, съученик на Урумов	– Славчо Митев
Лекар	– Мирослав Миндов
Старецът	– Стефан Великов
Старицата	– Радка Ялъмова
Милиционерът	– Антон Карастоянов
Сервитьор	– Соломон Аладжем
Голованов	– Иван Тонев
Момичето от ОФ	– Елена Виденова
Научни сътрудници	– Росица Данаилова
Художник по костюмите	– Венера Наследникова
Музикално оформление	– Крум Табаков.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Не бива да се ~~налага~~ ^{свързване} ~~налага~~ че това е пиеса, в която всеки е получил по някоя реплика и ще я каже на сцената. Усилията на всички са необходими за решаване на художествените задачи. Това е конгломерат от човешки личности, всяка от които има решаващ принос за изпълнението на задачата, която е много сериозна и трудна, свързана е с прегледа на българската драма. Това налага всеки участник да пристъпи със съзнанието за пълноценното си участие. Нашите задачи са служебни, творчески, художествени и човешки при работата ни в театъра. Известно е, че не големината на ролята е която дава приоритета ~~за по-~~ високо постижение. Ще си позволя да припомня, че някога на Юрий Ангелов, който имаше само няколко думи в "Оптимистична трагедия", се даде от последна първа категория. Това е въпрос на решение ~~на театралния~~ на творческата задача.

Разпределението е направено така, че двете пиеси ще могат да вървят успоредно.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

Този роман ще се филмира – какви са сроковете?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

По-рано от три години те няма да бъдат готови. Това беше съгласувано предварително. Има думата др. Иванка Димитрова.

ИЗКАЗВАНИЯ

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

Мисли ли се по това, че Стефан Данаилов, един наш блестящ актьор, се рискува да бъде преуморен, тъй като се снима в киното, играе в много наши представления. Ние трябва да щадим нашите актьори, нашата слава и гордост. Ако режисьорът не може

да се откаже от него поне да има дубльор. Не зная дали Коста Цонев е ангажиран, той също би могъл да се развива в тези роли и да дублира Стефан Данаилов.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

В отговор на др. Иванка Димитрова искам да поясня, че Стефан Данаилов ми тежеше ~~за~~ ^{накара} тази роля, ~~така че~~ притежава качествата и очарованието, мислех, че може да бъде по-млад актьор. Но не мога да отменям решенията на режисьорите. Предложих Юрий Ангелов да бъде дубльор, за да бъде облекчен Стефан Данаилов, но Асен Шопов се противопостави, въпреки че Юрий Ангелов, според мен, няма да създаде никакви затруднения.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ:

Оказано е внимание към Стефан Великов, но не може ли да се включи и Узунов?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ориентирахме се към Н. Узунов, който преди беше разпределен като втори изпълнител на Хаджи^ССмион. За мен той е много подходящ за тази роля. Сега му е дадена възможност, но той отказва и поставихме Антон Радичев да играе Хаджи^ССмион.

Има думата Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

С удоволствие бих взел Н. Узунов, но той е сърдит човек. Не посмях да го пиша преди да го попитам иска или не. Със Стефан Димитров разговарях, ролята му е статична и няма натоварване и само добрата идея да присъствува на сцената – това са двамата влюбени старци, които академикът вижда в ресторанта в Унгария. Той ще стои на масата и ще изпие чаша вино.

Искам да чуя мнението ви за подходящото или неподходящото разпределение на Стефан Данаилов за ролята – вярно или не

е разпределението му в ролята?

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

За мен той е блестящ актьор, който може всяка роля да направи, но зависи как режисьорът вижда пиесата си. Но ние не можем да си играем и със съдбата на театъра, и със съдбата на актьора, като го претоварваме. Ние трябва да съхраним за много години този човек за театъра ни, защото ще минава и на други роли, на по-възрастни и т. н. Ние не трябва да го хабим физически — той играе почти всяка вечер и снима филм. Длъжни сме в нашия колектив да създаваме заместници, които ще могат да подемат това голямо артистично дело, което може да прави Стефан Данаилов. Не мисля, че трябва да се отказвате от него, но на всяка цена задължително трябва да поставите един от младите актьори, които могат да направят ролята. Не може в театъра да играят само един — двама души.

АСЕН ШОПОВ:

Обвинението за това да се играе със съдбата е много жестоко и искам да възразя на това, че оперирам в случая без отношение към цялата тревога, с която говорите за Стефан Данаилов и съдбата на театъра. Въпросът е сериозен и ако обсъждаме едно разпределение това е, може би, първият пункт по същество, който би могъл или трябва да бъде обсъждан, ако става дума за творчески предвиждания предварително доколко едно разпределение е насочено към гаранцията на една реализация или е въобще разпределение. Проведени са разговори с директора за участието на Стефан Данаилов по тези съображения са ангажирали съзнанието ми и съм разсъждавал по въпроса и твърдя категорично, че когато става дума за решаването на тази задача я свързвам със Стефан Данаилов категорично, защото няма друг човек в театъра, който да може да

изиграе тази роля. Не мога да разсъждавам на основата на по-малко или повече талантиливи актьори в театъра, най-малко в Народния театър, приемайки презумпцията, че всички са най-малкото професионалисти категорично изявени и оттам нататък талантиливо одарени – в момента става дума не за квалификация на актьора, а за квалификация на ролята, т. е. за разпределението на онази задача, която се влияе ^{от} представлението. Всички млади артисти могат да изиграят ролята на Сашо относително – и Юрий Ангелов, и Коста Цанев, и т. н. – могат да изиграят по системата научават текста, разигравам режисьорския мизансцен, относително влизам в някакви граници на изискванията и представлението се реализира. Но това може да прозвучи като безпочвени амбиции, въпреки че според мен в театъра няма друго покритие, тъй като проблема академикът – Сашо в анализа, който Павел Вежинов прави, е изключително сложен. Става дума за присъствието за млад, видимо талантилив млад човек учен, който не трябва да прави никакво усилие да внушава това присъствие. Нещо повече – щастие за театъра е, че има чудесното присъствие или зрителско доверие на тази категория на артиста Стефан Данаилов, плюс конфликта между две поколения, изразен в съмнението ще може ли този млад човек да го наследи, да си отиде спокоен, че той ще решава проблемите и не застане на тази точка, до която е стигнал академикът.

При цялата тревога, която коментирахме дали този млад и талантилив човек ще реши съдбините, въпросът не е в актьорското изпълнение, не е в режисьорските възможности да отработи с даден артист тази роля, която е литературен анализ, а не действие, от който каквото и да направи артистът, с каквито и средни възможности да е, ще реализира мисълта. Не може да се реализира. Моя основна задача е да изведе основната мисъл на произведението,

да внуша основната идея: ще успее ли в края да стигна до катарзисно потресение по видимо талантливия човек Стефан Данаилов, който е лекомислен – не Стефан, а Сашо, който може да съберка веднъж на събранието, втори път с Криста, трети път с детето, четвърти път с прибързаната си крачка за женитба. Има неща, които не биха могли да бъдат изиграни и когато имам Стефан Данаилов няма да правя тази постановка с друг актьор тук. Предложението ми беше, че ще чакам Стефан Данаилов да завърши снимките си във филма, някъде през април ще започна работа с тази пиеса в рамките на репертоарните изисквания на театъра и съм готов да започна каквото заглавие кажете и с каквото разпределение искате. Но ангажимента, който поемам и който е на театъра, а не мой, но щом ми е оказано доверие за работа и съм приел, увлечен от идеята в произведението, щом в бъдеще ще дойде реализацията на филма и след като има едно литературно произведение, натоварено с обществено признание, защо мислите, че мога да вървя със самонадеян вид за всичко способен. Аз също имам нужда от сътрудничество в определени тонове. Съдбата на театъра и тази на Стефан Данаилов също са свързани. Вярно е, че на гърба му в момента ляга товар. Разговарял съм със Стефан Данаилов доколко мога да поема риска и доколко мога да го пазя и да се съобразявам, доколко ще мога да го обременя и натоваря. Но не мога да поема другия товар: едно изработено представление и едно липсващо внушение на сцената и да си правят критиците упражнение за това има ли го или го няма на сцената. В това, което ми предстои да правя, не мога да имам и друг актьор, освен Стефан Данаилов, като искам да изпълня задачата, която ми се поверява.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Репетициите ще започнат на 7 октомври, да се обяви раз-

пределението.

ТОЧКА ТРЕТА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Изказвам благодарност на Асен Шопов и Крикор Азарян, чете намериха възможност да съгласуват двете разпределения, тъй като персонажът на другата пиеса е четирнадесет души и общо за двете пиеси са ангажирани 46 актьори от състава на театъра. За нас това решение на въпроса беше изключително важно, тъй като става въпрос за нови неща: едното драматизация, а другото стъпва за първи път на сцена ~~и~~ и ако не можехме да направим паралелно разпределение щяха да ни затруднят много. Режисьорите се отнесоха много сериозно към тази задача и постигнаха споразумение за това съгласуване.

Второто ни заглавие е пиесата на Николай Хайтов "Каптаж". До края на месец октомври ще имаме окончателния текст и първите дни на ноември ще започнат репетициите на пиесата.

"Чифликът край границата" – драматизация на проф. Филип Филипов – ще реализира Надежда Сейкова. Предлагам това да стане към края на сезона за седемдесетгодишнината на проф. Филип и да бъде като едно почитане на неговата памет.

За пиесата "Така ще победим" на Шатров – още не сме получили разрешение. Тя е включена в репертоара и ще чакаме разрешението.

"Скитник броди по света" – драматизация по романа на Андрей Гуляшки – още е в неясна фаза, но ще го уточним, като се съобразяваме с възможностите му за реализация.

Това е програмата за голямата сцена и реализирането ѝ ще ангажира целия сезон. За малка сцена присъствуват няколко заглавия. След два дни ще дам на режисьорите Николай Люцканов,

Енчо Халачев и Младен Киселов списък на актьорите, които са свободни от разпределение, за да направят разпределение за репетиции на камерна сцена. Смятам, че в рамките на набелязания репертоар можем да прибегнем до услугите на външен режисьор, ако нашите режисьори сметнат, че не могат да работят с този състав, който им се предлага. Нямам пред вид никого и ви информирам само като евентуална процедура. Ако успеем да направим разпределение и за камерна сцена това ще допринесе за работата на цялата ни трупа.

Работата по "Нощем с белите коне" вече е в ход. Своевременно ще получи следващата пиеса, приета е от Художествения съвет драматизацията на "Чифликът край границата".

Ние сме пред седмия преглед на българската драма и театър, пред четиридесетгодишнината на Девети септември ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~ осемдесетгодишнината на нашия театър и трябва да обсъдим този въпрос.

Изхождайки от тези важни задачи и програмата за реализация пред театъра апелирам за сътрудничество от страна на целия състав, ~~на театъра~~ за да можем с чест да се представим, достойно за името на нашия театър, на прегледа и тези годишнини.

Има думата др. Любомир Кабакчиев.

ИЗКАЗВАНИЯ

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ:

Вписано е в статута за прегледа да има драматизации и те ще се награждават, но ме смущава, че играем четири драматизации български и една съветска пиеса. Мисля, че трябва да се направи един резерв, ежедневно излизат оригинални български пиеси и трябва да продължим търсенето и да заменим евентуално "Чифликът край границата" или "Така ще победим" с оригинална

появила се нова драматургия. Сега постъпват пиесите за прегледа. Смятам, че опасенията на Асен Шопов са напразни, защото всеки един от нас осъзнава своя дълг към доброто представяне на театъра, но мисля, че трябва да има резерв.

Имам резерви и към "Така ще победим" – ще срещнем много трудности, пиесата е свързана с конкретни събития, които там са познати и вълнуват хората, но тук така не биха ни развълнували, защото в такива подробности не познаваме епохата и нямаме усещането за тези явления, които той описва в пиесата. Имам възражения по тази пиеса, особено не можах да приема масовите сцени на Ефремов.

ГОЧО ГОЧЕВ:

Това становище е много сериозно, тъй като въпросът за резервата е традиционен и от това не губи театъра.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

На заседание на Художествения съвет подробно ще информирам за процедурата на камерна сцена. Бележката на др. Кабакчиев за резерв от български пиеси е правилна. Другарите от Литературното бюро да преглеждат всичко, за да не пропуснем някоя хубава пиеса. Засега твърди са първите две заглавия. Ние трябва да следим много внимателно и да изясняваме какво бихме взели от българската драматургия не само за прегледа. Не съм против драматизациите, но не съм и техен привърженик – казах го в едно интервю за в-к "Работническо дело" и включих това нещо като един от проблемите, които съществуват за театъра: за съвременната пиеса, за професионализма на актьорите и за репертоара.

ПО ЧЕТВЪРТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Задача за др. Кирил Неделчев: до 1 ноември т. г. да се изработят рекламни табла, които да се поставят в зелените площи пред театъра.

Този въпрос се коментира и по-рано. Да се направи проект и да ми се докладва.

По случай осемдесетгодишнината на театъра предлагам на следващия Художествен съвет др. Банчо Банов от името на Литературното бюро и след консултации с членове на Художествения съвет и актьори от нашата трупа да излезе с предложение, което може да се отнася както до края на сезона, така и за началото на следващия сезон. Национално чествуване няма да правим, но да се обмисли по какъв начин можем да отбележим тази годишнина.

Предлагам да се установи контакт и със Съюза на българските артисти, след това с Комитета за култура, с отдела на ЦК на БКП.

Има думата др. Стефан Данаилов.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Няколко пъти се говори на Художествен съвет за рекламата, която опира до финансов момент. Това място в градинката е много подходящо, минават много хора. А никой не знае какво играем, защото сградата не излъчва какво става вътре. Пана могат да се сложат и на гарата и в някои райони. Сумата, която ни се искаше от десет хиляди лева вече е нараснала. Вече трета година се разминаваме с този въпрос.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Всички художници от отдела да се съберат, за да обмислят какво трябва да се направи по рекламата. Давам им срок до

1 ноември.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Старейшински има интересна идея.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ:

За всяка премиера да се направи едно знаме...

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Това ще бъде произведение на изкуството – десет дни преди премиерата и по време премиерата хората, които минават, да знаят, че тук става нещо, което е интересно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

В Ъ З Л А Г А М

накомисия в състав:

Кирил Неделчев, Банчо Банов, Асен Старейшински да обсъди проекти за художествена реклама. Участва и Литературното бюро.

Да се помисли много добре по това, което можем да направим със собствени сили и средства. Този площад е многолюден.

Има думата др. Славка Славова.

СЛАВКА СЛАВОВА:

Искам да се изкажа по един въпрос без претенции, че трябва нещо да се промени, но да не ни мислите нас, актьорите, за мъртви души. Когато др. Чавдар Добрев напусна нашия театър напускането му беше така солидно аргументирано, че никой от нас не се обади. Каза ни се, че театърът ще му пречи на научната работа в БАН и ние уважихме тази причина. Актьорите много съжеляха за него и ни упрекнаха, че никой от нас не се е обадил в негова защита. Сега историята се повтаря с Крикор Азарян. Да оставим това, че Азарян е отишъл да оправя сатирата. Най-деликатният и най-нежният по душа режисьор ще отиде да оправя

сатирата.

Искам да се знае, че актьорите много съжеляват за Азарян и са убедени, че това е една голяма грешка.

Напълно подкрепям мнението на Иванка Димитрова за Стефан Данаилов. Много пъти съм се карала с режисьорите по това да има дубльорство, особено на централните роли и колко е погрешно да се експлоатира по такъв начин Стефан Данаилов.

Аз съм дисциплиниран актьор, но ми е горчиво от последното разпределение. Получих уверението на Николай Хайтов, че е написал една роля за мен. Може би това ще прозвучи нескромно, но дължа да ви го кажа. Имах голямо желание да играя в тази роля.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

По въпроса за разпределението режисьорите отговарят и затова не са много стоворчиви. Не мога да не уважа съображенията им, а актьорите имат възможност тук да се изкажат. Вземам под внимание изказванията ви, но не мога да наложи на режисьор решение, което за него не е приемливо. Това е едно обективно противоречие в тъканта на театъра, не винаги е положително, но режисьорите трябва да имат решаваща роля при разпределението.

Лично за Чавдар Добрев ~~тогава~~ положих много усилия той да не напуска театъра. Тук се създаде известна ситуация, в която не се чувствуваше добре. Казах му, че никога няма да го махне, докато съм тук. Но той не прие и категорично заяви, че не иска да остане.

За Крикор Азарян – др. Георги Йорданов ме търси в Малко Търново за консултация. Но се отчита, че Сатиричният театър е в тежко състояние и трябва да се направи екип, който да извади театърът от това положение. Др. Йорданов поиска моето съгласие. Не можех да откажа, но направих забележка, че не Крикор Азарян

е подходящ за главен режисьор – имах пред вид характера му, а не като творец. Др. Йорданов настоя, аз се съгласих. Казах това на Крикор Азарян да не го приема, че искам да се отърва от него. ~~И аз искам да си директор на театъра, това е голямо добро.~~ Но тези въпроси се решават в отдела на Централния комитет на партията. За мен излизането на Крикор Азарян е загуба. Не искам с това да кажа, че Младен Киселов, който идва на негово място, е по-лош режисьор. За мен той също е великолепен режисьор и дори преди да отиде в Катиричния театър го исках, но ми се каза, че той отива за художествен ръководител.

Крикор Азарян работи няколко години тук и е свързан вече с театъра. Младен Киселов е на едно много сложно място и съвместителството му е от друга категория: заместник-генерален директор на НДК и режисьор при нас.

Сега театърът ни разполага с режисьорски екип на много високо ниво, имаме възможност да взема и гастролъори. Но режисьорската колегия на българския театър е доста оскъдна откъм силни творчески личности и затова, когато се търси решаването на един такъв въпрос – въпрос за съдбата на един театър, все някой от тези творчески личности трябва да отиде и изборът е върху Крикор Азарян. Той ще бъде от режисьорите, които ще бъдат винаги предпочитани тук.

Има думата Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

По един въпрос, който ме засяга със същата чувствителност, както и др. Славка Славова го поставя. Разбирам появяването на личния, интимния момент, който ѝ пречи при вълнението да се изкаже. Склонен съм да изпадна в същото състояние по един пункт, който лично ме засяга, ангажира моето присъствие в теа-

търа и усещането ми за място в театъра. Вече втори сезон съм в театъра и ме кара да се чувствавам, че с единия крак съм вътре, а с другия – отвън. Идвайки тук се подреждат такива задачи, като "Пожарът", "Всяка есенна вечер", след това отново реализация, която ме поставя в такава ситуация и в желанието да отговоря на ангажиментите на театъра влизам в един конфликт, който не ми е безразличен, т. е. в какви отношения ще се окажа в крайна сметка със състава на театъра за мен не е без значение. Когато си изработя конфликт със състава в театъра мен вече ме няма в театъра практически.

Уважавам съображението на др. Славова, но не го знаех. С Азарян взехме това решение и той отговори на настояването ми за др. Славова по логиката на онова покритие на ролята, което ще има точната и пълна реализация. Ако това е свързано със сложност и мъчителност в работата бих се съобразил в момента и бих потърсил и друго решение, ако това ще обременява процеса на работата. Ако е силно желанието за работа оттатък бих се съобразил и с това, но предпочитам добрия тон и желание в работата, защото и утре ще посегна към теб за едно разпределение. Искам сама да решиш въпроса.

З А К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието на Художествения съвет!

/Край 18 ч и 15 мин./

Стенограф:

Райчев
/Р. Райчев/

ДИРЕКТОР:

Д. Фучеджиев
/Д. Фучеджиев/